

ସମ୍ପାଦକୀୟ 30 YEARS ସମ୍ପାଦନା

ତେଲ ବଜାରରେ ଅଧିକ ଲାଭ କରୁଛି ଆମେରିକା

ବିଶ୍ୱ ତିଳ ବଜାରରେ ଏକ ବଡ଼ ଧରଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି । ରୁଷ୍-ୟୁକ୍ରେନ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ପାରମ୍ପରିକ ତିଳ ଯୋଗାଣକାରୀ ଦେଶର ସମୂହ 'ଓପେକ୍'ର ଗଡ଼ କୁହାଯାଉଥିବା ବଜାରଗୁଡ଼ିକରେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଆମେରିକା ଏହାର ଆଧିପତ୍ୟ ସାଧନ କରିବାରେ ଲାଗିଛି । ବିଶେଷ କରି ରୁଷ୍ ଉପରେ ପାଖାପାଖି ଦେଶଗୁଡ଼ିକ କଟକଣା ଲଗାଇବା ପରେ ଆମେରିକାର ତେଲ ଯୋଗାଣକାରୀମାନେ ସେହି ଅଭାବ ପୂରଣ କରିବା ଲାଗି ଆଗେଇ ଆସିବା ସହ ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ଦ୍ରୁତ ପ୍ରମୁଖ ତେଲ ଯୋଗାଣକାରୀ ଦେଶ ରୁଷ୍ ଏବଂ ଭେନେଜୁଏଲ ଉପରେ କଟକଣା ଲଗାଯିବା ପରେ ଯଦି କୌଣସି ଦେଶକୁ ତାହାର ସର୍ବାଧିକ ଲାଭ ମିଳିଛି ତେବେ ତାହା ହେଉଛି ଆମେରିକା । ଏହା ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଓପେକ୍ ଗଡ଼ କୁହାଯାଉଥିବା ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଆମେରିକାରୁ ଯୁରୋପ ଓ ଏସିଆର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶକୁ ତେଲ ଯୋଗାଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ହୋଇଥିବା ସ୍ଥିତି ଲାଗି ଓପେକ୍ ମଧ୍ୟ କିଛି ପରିମାଣରେ ଦାୟୀ । ସେମାନେ ନିଜ ଆଡ଼ୁ ତେଲ ଯୋଗାଣ କମ୍ କରିବାରୁ ଆମେରିକା ସେହି ବଜାରଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଆମେରିକା ଏହାର ତେଲ ଉତ୍ପାଦନ ବଢ଼ାଇଥିବା ବେଳେ ଓପେକ୍ ଓ ରୁଷ୍ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦନ ହ୍ରାସ କରିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତେଲ ବଜାରରେ ଆମେରିକାର ଭାଗ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ରୁଷ୍ ସର୍ବଧିକ ତେଲ ମଗାଉଥିବା ଭାରତ ମଧ୍ୟ ଆମେରିକାରୁ ତେଲ କିଣିବା ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ମାର୍ଚ୍ଚରେ ଆମେରିକାରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣର ତେଲ ଭାରତ ଆସିଛି ବୋଲି କେପୁର୍ ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ରୁଷ୍ ସାମାଜିକମାନଙ୍କୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଦେଉଥିବା ତେଲ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଭାରତ ମନା କରିଦେଇଥିବାରୁ ଆମେରିକା ଦିନରେ ରୁଷ୍ ତେଲ ଆହୁରି ହ୍ରାସ ପାଇବାର ଆଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ରୁଷ୍ ସ୍ଥାନ ନେବା ଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ଆମେରିକା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିପାରିନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଅଭିରାମ ସରସ୍ୱତୀଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ସନ୍ଦେଶ

- ସତ୍ୟ ଭାଗବତ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ମା**
- ଗାଧୁଆ ପାଧୁଆ ନ ହେଲା ନାହିଁ ଅଖ୍ୟା ଅପିଆ ରହିବେ ମୁହିଁ ତଥାପି "ମା" ମୁଁ ତୋହରି ନାମକୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ (୧)
 - ଚନ୍ଦନ ସିନ୍ଦୂର ନ ହେଲା ନାହିଁ ତୁଳସୀର ମାଳା ମୋ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ତଥାପି "ମା" ମୁଁ ତୋହରି ନାମକୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ (୨)
 - ପାଟ ପିତାମହା ନ ହେଲା ନାହିଁ ତଥାପି "ମା" ମୁଁ ତୋହରି ନାମକୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ (୩)
 - ଦହି ଦୁଧ ଛେନା ନ ହେଲା ନାହିଁ ଲହୁଣୀରେ ମନ ମୋହର ନାହିଁ ତଥାପି "ମା" ମୁଁ ତୋହରି ନାମକୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ (୪)
 - ତୋ ନାମ ମୋହର ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ତୋ ନାମେ ସିନ୍ଦୂର ତିତା ପଇତା ତଥାପି "ମା" ମୁଁ ତୋହରି ନାମକୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ (୫)
 - ତୋ ନାମ ମୋହର ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ତୋ ନାମେ ସିନ୍ଦୂର ତିତା ପଇତା ତଥାପି "ମା" ମୁଁ ତୋହରି ନାମକୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ (୬)
 - ତୋ ନାମ ମୋହର ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ତୋ ନାମେ ସିନ୍ଦୂର ତିତା ପଇତା ତଥାପି "ମା" ମୁଁ ତୋହରି ନାମକୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ (୭)
 - ତୋ ନାମ ମୋହର ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ତୋ ନାମେ ସିନ୍ଦୂର ତିତା ପଇତା ତଥାପି "ମା" ମୁଁ ତୋହରି ନାମକୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ (୮)
 - ତୋ ନାମ ମୋହର ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ତୋ ନାମେ ସିନ୍ଦୂର ତିତା ପଇତା ତଥାପି "ମା" ମୁଁ ତୋହରି ନାମକୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ (୯)
 - ତୋ ନାମ ମୋହର ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ତୋ ନାମେ ସିନ୍ଦୂର ତିତା ପଇତା ତଥାପି "ମା" ମୁଁ ତୋହରି ନାମକୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ (୧୦)
 - ତୋ ନାମ ମୋହର ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ତୋ ନାମେ ସିନ୍ଦୂର ତିତା ପଇତା ତଥାପି "ମା" ମୁଁ ତୋହରି ନାମକୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ (୧୧)

ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟସାଧୁ ମହିମା-୨୫୯

ବାଙ୍ଗାଳୋରରେ ବାସ କରୁଥିବା ନାଗମଣି ପେଟ୍ଟେୟାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଜଣେ ପରିବହନ ଅଫିସର ଥିଲେ । ନାଗମଣି ପ୍ରଥମେ ୧୯୪୫ ମସିହାରେ ବାବାଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ । ସେ ବାବାଙ୍କ ଆଶ୍ରମରେ ଅନେକ ଦିନ ଅତିବାହିତ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଯୁବକ ସତ୍ୟସାଧୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘଟିଥିବା ସମସ୍ତ ଦିବ୍ୟ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଘଟଣାମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ବୋଲି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅବତ୍ୟଥିଲେ । ବେଳେ ବେଳେ ଯୁବକ ସତ୍ୟସାଧୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସହିତ ବାଲି ଉପରେ ବସିଥିବା ବେଳେ ବାଲି ଭିତରୁ ହିନ୍ଦୁ ଦେବାଦେବୀ ମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତି

ବାବାଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାରରେ ଜଳୋଦରୀ ରୋଗ ଆରୋଗ୍ୟ

ଗଣି ଆଣୁଥିଲେ । ଭକ୍ତମାନେ ଦେଖୁଥିଲେ ମୂର୍ତ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ବାଲି ଭିତରୁ ବାହାରୁଥିଲେ । ସତେଯେପରି କଣେ କେହି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାଲି ଉପରକୁ ଠେଲି ହେଉଛି । ମୂର୍ତ୍ତି ଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ ଦେଖା ଗଲେ ବାବା ସେଗୁଡ଼ିକ ଗଣିଆଣି ଗୋଟିଏ ପାଖକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଉଥିଲେ କାରଣ ମୂର୍ତ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ଧାର୍ମିକ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଥିଲା । ମୂର୍ତ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ଅଧା ହୋଇଗଲେ ବାବା ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁରୁଣା ମନ୍ଦିରକୁ ପଥରପରି ଉପାସନା ନିମିତ୍ତ ନେଇ ଯାଉଥିଲେ । ଏପରି ଭାବରେ ବାଲି ଭିତରୁ ଶିବ, ପାର୍ବତୀଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ଶିବଲିଙ୍ଗ ବାହାରିଥିଲେ । ନାଗମଣି ବାବାଙ୍କ ଆଶ୍ରମରେ ଥିବାବେଳେ ଏକ ଦମ୍ପତି ପୁତ୍ରପାତ୍ରୀ ଆସିଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ପତି ଜଳୋଦରୀ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଉଦର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ସେ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଥିଲେ । କେତେବେଳେ ସେ ଖୋଲା ପର୍ତ୍ତ ଆରେ ତ କେତେବେଳେ କୋଠରୀ ଭିତରେ ଗଠୁଥିଲେ । ନାଗମଣି ବାବାଙ୍କୁ ସେ ରୋଗୀଙ୍କୁ

ଆରୋଗ୍ୟ କରିଦେବା ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ଗୁହାଣ କରୁଥିଲେ । ବାବା ହସି ହସି କହିଲେ, "ତୁମେ କଣ ଭାବୁଛ ଏ ସ୍ଥାନଟି ଗୋଟିଏ ତାନ୍ତ୍ରଣ ଖାଣା ?" ଦିନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ସାଇବାବା ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ନେଇ ତିତ୍ତାବତୀ ନଦୀ ବାଲିରେ ବସିଲେ । ସେଠାରୁ ଫେରିଲେ ବାବାଙ୍କ ପାଦ ଧୋଇ ଦେବା ପାଇଁ ନାଗମଣି କାଠ ତୁଲୁଥିଲେ । ପାଣି ବସେଇ ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରୁ ଫେରିବା ପରେ ବାବା ରୋଗୀଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ତା' କୋଠରୀକୁ ଗଲେ । ସେଠାରୁ ଫେରିବା ପରେ ବାବା ନାଗମଣିଙ୍କୁ ହାତଧୋଇବା ପାଇଁ ଗରମ ପାଣି ମାଗିଲେ । ବାବାଙ୍କ ହାତପାଠୁଲି ନାଲି ଦିଶୁଥିବାରୁ ନାଗମଣି ବାବାଙ୍କୁ କୌତୁହଳରେ ପଚାରିଲେ, "ଆପଣ କଣ ରଙ୍ଗ ଦେଉଥିଲେ ନା ଆଉ କିଛି କରୁଥିଲେ ଆପଣଙ୍କ ହାତପାଠୁଲି ନାଲି ଦେଖାଯାଉଛି ?" ବାବା କହିଲେ "ତୁମେ କହୁଥିଲ ନା ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ତାନ୍ତ୍ରଣଖାଣା କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତେଣୁ ସେ ରୋଗୀର ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କରିଛି ଏ ହାତରେ

ରକ୍ତ ଲାଗିଛି ।' ବାବା ତାପରେ ନାଗମଣିଙ୍କ ପାତ୍ରରୁ ଗରମ ପାଣି ଦେଇ ହାତପୁଲିତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଷ୍କାର କରିଦେଲେ । ତା'ପରେ ନାଗମଣିଙ୍କୁ କହିଲେ 'ଏହି ତୁମା ନିଅ ଓ ରୋଗୀର ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ସ୍ଥାନରେ ରୁଆ ବ୍ୟାଣ୍ଡେଜ ବାନ୍ଧିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କର । ନାଗମଣି ସେ ବାଣ୍ଡେଜ ପାଖକୁ ଯାଇ ଭୟ ଓ ଆଶଙ୍କାରେ ଭିତରକୁ ନ ଯାଇ ବାହାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲେ । ବାବା ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଭିତରକୁ

ବାହାରକୁ ଆସିଲେ ଓ ବାବା ନାଗମଣିଙ୍କୁ ନିଜର ପାଦ ପ୍ରକାଶନ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ସେଦିନ ରାତିରେ ନାଗମଣିଙ୍କୁ ଆଉ ନିଦ ହେଲାନି । ରୋଗୀର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କିପରି ହୋଇ ଗଣିଆଣୀ ଗଲେ । ଦେଖିଲେ ରୋଗୀ ବସିପଡ଼ି ମନ ଖୁସିରେ ଜଳଖିଆ ଖାଉଛି । ସେ ନାଗମଣିଙ୍କୁ କହିଲେ 'ବାବା ଗତରାତିରେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ଶୁନ୍ୟରୁ ହାତ ବୁଲେଇ ଛୁନା ଓ ଅନ୍ୟ କିଛି ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ଜିନିଷ ଆଣିଲେ । ବିଭୂତି ସୃଷ୍ଟିକରି ତାଙ୍କ କପାଳରେ ଲଗାଇଦେଲେ ।' ଏହା ଆନାସଥିଥିଆର କାମ କଲା ମୁଁ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କଷ୍ଟ କିଛି ଅନୁଭବ କରି ପାରିଲିନି । ରୋଗୀର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କିପରି ହୋଇ ତା'ପରେ ବାବା ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ପରେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଦୁଇ ଆଙ୍ଗୁଳିରେ ଚିପି ଧରିଲେ । ଆଉ ତାହା ଆପେ ଆପେ ଫେରି ହୋଇଗଲା । ବାବା କହିଲେ ସବୁଠିକ୍ ଅଛି । ତା'ପରେ ବାବା ସେଠାରେ କିଛି ବିଭୂତି ବୋଳିଦେଲେ । କହିଲେ ତୁମେ ଶୀଘ୍ର ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ । (କ୍ରମଶଃ)

ଡଃ ସାତାକାନ୍ତ ତ୍ରିପାଠୀ ଅର୍ଥପାଳ, ଭଦ୍ରକ ମୋ- ୯୭୭୮୭୬୪୩୯୪

ବାହାଘରର ଅଧିକ ମଙ୍ଗଳା ଯାକନାହିଁ ଯଦି ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରୁ ଖବର ଆସିଲା ଭାରତ-ପାକ ସୀମାରେ ଯୁଦ୍ଧ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଶାନ୍ତ ଆସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗଦିଅ । ଘରେ ଏ ଖବର ଜଣାଇବା ପରେ କାନ୍ଦ

ମୁଁ ଫେରିଲେ ତୁମର...

ବୋବାଳି ପଢ଼ିଲା । ନୂଆ ବୋହୂଟିକୁ ବୁଝେଇବା ପାଇଁ କାହାରି ପାଖରେ ଭାଷା ନଥିଲା । ଅନନ୍ୟୋପାୟ ହୋଇ ସଦ୍ୟ ବିବାହିତ ଜନନ ଜଣକ ରାତିରେ ସ୍ୱାଳ ନଜଣାଇ ତାଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଚିତ୍ତିତ୍ୟ ଲେଖିଦେଇ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଚାଲିଗଲେ । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ନୂଆ ବୋହୂଟି ଶେଷ ଛାଡ଼ିଲା ବେଳକୁ ଦେଖିଲା କ'ଣ ଗୋଟିଏ କାଗଜଟିଏ ପଡ଼ିଛି । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସୁକତାର ସହ ଖୋଲିଲା । ବେଳକୁ ସେଥିରେ ଲେଖାଥିଲା 'ମୁଁ ଫେରିଲେ ତୁମର' ... ବିବାହ ବେଦାରେ ଦଶ ଦିନପାଳଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖି ଯାହାକୁ ସିଏ ଭଜକାଳ ଓ ପରକାଳର ଦେବତା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି ଏ ଘରକୁ ଆସିଥିଲା

ଅଳି ସିଏ ତାକୁ ପରକଳ ଚାଲିଗଲେ । ଦୋଷ ତାଙ୍କର ବା କ'ଣ । ବରଂ ଦେଶ ମାତୃକା ପାଇଁ ଲଢ଼ି ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବା ଭଲ । ଭାରତ କାପୁରୁଷ ଭାବେ ବସୁ ରହିବାରେ କି ଲାଭ ? ଭାବୁଥିଲା ଅଭିମନ୍ୟୁଙ୍କ ବୀର କାହାଣୀ । ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ନା ସତ୍ତ୍ୱେ ସିଏ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରାଳ ଠାରୁ ବିଦାୟ ନେବା ବେଳେ ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଛି ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ତାପ୍ତମ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଯେଉଁଠି ମୋର ସମଗ୍ର ପରିବାର ଓ ପରିଜନ ସଂଗ୍ରାମରେ ସେଠାରେ ମୋ ନିରବତା ରହିତ ଅପରାଧ । ଯୁଦ୍ଧ ବିଦାୟ ଶିଖା କରି ଯଦି ଏହାର ଉପଯୋଗ ନହୁଏ ତାହା ମୂଲ୍ୟହୀନ । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା

ପଥର ପଥକ ହେବା ବରଂ ଶ୍ରେୟଂସ୍ତର କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇ ସମୁଦ୍ର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେବା ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧ । ଶେଷରେ ଉତ୍ତରାଳ ଉଦେଶ୍ୟରେ କହିଥିଲେ ମୁଁ ତ ଫେରିଲେ ତୁମର ... ପୁଣି ଭାବୁଥିଲା କ'ଣର ତାକର ପାଇ କୃଷକର ଗୋପପୁର ଛାଡ଼ିବାର କାହାଣୀକୁ ... । ଗୋପୀନାଥଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଯାଇ କୃଷକ କହିଥିଲେ ମୁଁ ମାତ୍ର ଘରକୁ 'ଧନ୍ୟତା' ଦେଖିବାକୁ ଯାଉଛି । ସେଠାରୁ ଫେରିଲେ ମୁଁ ତୁମ ମାନଙ୍କର । ହେଲେ ବିଧିର ବିଦ୍ରୁମନା ତାହାହିଁ ଥିଲା କୃଷକର ଗୋପୀ ନାମକ ସହିତ ଶେଷ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ । ନିଜର କର୍ମସୁଳା,

କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତା ସର୍ବୋପରି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ପରିଚୟ କ୍ରମେ ସିଏ ମଧୁରା ଘରେପତ୍ତେ ଭୃତକାରେ ଯାଇ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ ସିନା ଗୋପପୁରକୁ ଆଉ ଫେରିନଥିଲେ । ଯଦିଏ ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କର ଗୋପୀନାଥଙ୍କ ପ୍ରତି ଅହେତୁକ ଦୁର୍ବଳତା ଥିଲା ତଥାପି 'ମୁଁ ଫେରିଲେ ତୁମର' ଉଚ୍ଛିତ ସତେ ଯେପରି ଗୋପୀନାଥଙ୍କ ପାଇଁ ତିର ଆକାଂକ୍ଷିତ ହୋଇ ରହି ଯାଇଥିଲା ।

ଆମେ ସମସ୍ତେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଫେରିବା କଥା ଚିନ୍ତା କରିଥାଉ । ହେଲେ ଫେରିବା ବାଟଟି ତ ସବୁବେଳେ ଅଜଣା ଓ ସତେ ଯେପରି ଅଦୃଶ୍ୟ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସବୁଠି ଘର ଛାଡ଼ିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦେଶ୍ୟ ଅଲଗା ଅଲଗା । କେଉଁଠି ପରିସ୍ଥିତି ଓ ପରିବେଶ ଚାପରୁ ମଣିଷ ଘର ଛାଡ଼ୁଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ଦୃହତର ଜନସଂଗଠ ତଥା ଆତ୍ମିକ ଉନ୍ନତିରେ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରିବା ପାଇଁ ଘର ଛାଡ଼ି । ସବୁବେଳେ ଯେ ଫେରିବା ବେଳକୁ ସମାନ ଶରୀର, ମନ ଓ ହୃଦୟ ନେଇ ମଣିଷ ଫେରିବ ତାର କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତତା ମଧ୍ୟ ନଥାଏ । କେତେବେଳେ ଫେରିବା ବାଟକୁ ବାହିଁ ବାହିଁ ଅନ୍ଧବୁଦ୍ଧି ଭାବେ ବାପା, ମା, ସ୍ତ୍ରୀ, ପିଲା ମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗବାସ ହୋଇ ଯିବାର ଅନେକ ଦୃଶ୍ୟ ଆମ ସମାଜରେ ରହିଛି । ଫେରିବା ବାଟରେ କେତେବେଳେ ସାଁବାହୁଆଡ଼ି ପ୍ରକାପତି, ସୈନିକରୁ ଶହାଦ, ଶିଖାଥିଲୁ ଗୌତମ ବୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା ମାନବରୁ ମହାମାନବ ହେବାର ନଜିର ରହିଛି । ସତରେ, ମୁଁ ଫେରିଲେ ସବୁବେଳେ ତୁମର ହୋଇ ନପାରେ ବରଂ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର କିମ୍ବା କାହାର ହୋଇ ନ ପାରିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । କାରଣ ଯିବା ଆସିବ, ମାତ୍ର ଫେରିବା ପରା ଅଣାଯଇ ।

ସତ୍ୟସାଧୁ କୁମାର ଅଦାବର ବାରମହାରାଜପୁର, ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର ମୋ- ୯୭୭୭୯୧୦୭୨୮

ମନୁଷ୍ୟ ହେଉଛି ଏହି ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ତଥା ବୃଦ୍ଧିମାନ ଜୀବ । ନିଜସ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି ଓ କୌଶଳ କୋର୍ସ୍ ସେ ଜତର ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ଅନନ୍ୟ । ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାକୁ ଅବଲୋକନ କଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିର ଅଭ୍ୟୁଦୟ ତଥା କ୍ରମ ବିକାଶ ଅତି ଚମତ୍କାର ଲାଗେ । ଆଦିମ ଯୁଗରେ ଆଦିମାନବ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ସହ ଘୋର ଅରଣ୍ୟରେ ଅନେକ ଘାତପ୍ରତିଘାତ ଦେଇ କାଳାତିପାତ କରୁଥିଲେ । ଗୋଷା ଜୀବନ ସମୟରେ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀକୁ ନିଜର ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ

ବୃକ୍ଷ, ଜଙ୍ଗଲ ଓ ସଭ୍ୟତା

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା କିଛି ପଶୁପକ୍ଷୀ ନିଜର ଗୃହପାଳିତ ପ୍ରାଣୀ ଭାବରେ ଘରେ ପାଳନକରି ରଖିଲା । ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ତଥା ଗୃହପାଳିତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଦିମାନବର ଅତି ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ । ଖାଦ୍ୟ, ବସ୍ତ୍ର ତଥା ବାସଗୃହ ଭଳି ମୌଳିକ ରାହିତ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ବୃକ୍ଷର ଭୂମିକା ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥା ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ପ୍ରକୃତ ଯୁଗରେ ମାନବ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନ୍ୟଜନ୍ତୁ ବୃକ୍ଷକୁ ଜୀବନଯାଗରେ ବନ୍ଦୀ ପୁଷ୍ପକୁ ଜୀବନଧାରଣର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଉପଦେୟ ଗୁଣକ କଲେ । ଖାଦ୍ୟ, ବାସସ୍ଥାନ, ଔଷଧ, ପୋଷାକ ତଥା ହାତହାତ ଆର ଭାବରେ ବୃକ୍ଷ ର ବିଭିନ୍ନାଂଶକୁ ଉପଯୋଗ କରାଗଲା । ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ସହ ଖାସ୍ତାଖାଳି ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ବୃକ୍ଷ ତଥା ଜଙ୍ଗଲକୁ ପ୍ରାଣୀମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରି ନେଲେ । କାଳକ୍ରମେ ନିଆଁର ଉତ୍ତାପନ, ଚକର

ଆବିଷ୍କାର ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଭିନବ କୌଶଳମାନ ଜଙ୍ଗଲରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଶିଖିପାରିଲା । ବୃକ୍ଷ ବ୍ୟତିରେକ ସମଗ୍ର ପ୍ରାଣୀଜଗତ ଚିଷ୍ଟି ପାରିବ ନାହିଁ । କ୍ଷୁଦ୍ର ବୃକ୍ଷଜାତୀ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବୃହତକାୟ କ୍ରମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭୂମିକା ଉଣାଅଧିକ ପ୍ରାଣୀଜଗତ ପାଇଁ ରହିଅଛି । ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ ଯେ କେବଳ ଖାଦ୍ୟ କି ବାସସ୍ଥାନ ଦେବେ, ତା' ରୁହେଁ । 'ସର୍ବେ ତବ୍ୟା ମହାବୃକ୍ଷ ପଳ ଛାୟା ସମର୍ପିତ' ଯଦି ଦୈବୀତ୍ୱ ପଳ ନାହିଁ ଛାୟାକେନ ନିର୍ବାସିତେ । ଅର୍ଥାତ୍ ପଳ, ପୁଷ୍ପ ପ୍ରଦାନ କରିପାରୁ ନ ଥିବା ବୃକ୍ଷ ଆମକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଲୋକରୁ ଆରାମ ପାଇବା ପାଇଁ ଛାଇ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ପ୍ରାଣୀଜଗତର ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ଅନୁକାଳନ ଗାଧାଏ ତଥା ସବୁଜ କୋଠରୀ ପ୍ରଭାବରୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ବୃକ୍ଷର ଭୂମିକା

ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ସାଂପ୍ରତିକ ବିଶ୍ୱତାପନ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟା । ପତ୍ରରୁ ନିର୍ଗତ ଜଳାୟ ବାଷ୍ପ ହିଁ ବିଶ୍ୱତାପନରୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରିବ । ଅନାବୃଷ୍ଟି ଭଳି ପ୍ରାକୃତିକ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ବନାକରଣ ଯୋଗୁଁ ସମାପନ ହୋଇପାରିବ । ଆଧୁନିକୀକରଣ ଯୋଗୁଁ ଅନେକ ଜଳକାରଖାନା କରାଯାଇ ଏବଂ ସହରାକରଣ ତଥା ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ, ରାସ୍ତା ପ୍ରଶସ୍ତିକରଣ ଯୋଗୁଁ ଜଙ୍ଗଲ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି । ବିଦେଶ ତଥା ବୃଦ୍ଧିମାନ ମନୁଷ୍ୟ ଆଧୁନିକୀକରଣ ଦୃଢ଼ି ଦେଇ ନିଜ କଚୁରାରେ ନିଜ ଗୋଡ଼ ହାଣ୍ଡିଲା ଭଳି ଅବିଚାରିତ ଭାବରେ ଜଙ୍ଗଲ ସଂପଦର ନଷ୍ଟ କରି ଚାଲିଛି । ପତର କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଆଜିର ସଂଖ୍ୟାର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଥିଲା, ତା'ପାଇଁ ସମସ୍ତ ମୌଳିକ ରାହିତ୍ୟ ତଥା ଅବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଲା । ଯଦ୍ୱାରା ବି ବୃକ୍ଷର ଅବସ୍ଥା ଘଟିଲା । ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ତଥା ଦେବସରକାରୀ ସଂଗ୍ରା

ଅନେକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଞ୍ଚଳକୁ ନିଜ ଅଧିକାରକୁ ନେଇ ମନପୁଞ୍ଜା ଜଙ୍ଗଲ ନଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ବନାକରଣ ନାମରେ କୋଟିକୋଟି ଅର୍ଥ ଧୁଲିସାତ ତଥା ଆତ୍ମହତ ହେଉଅଛି । କେତେ କେତେ ଯୋଜନା କେବଳ କାରଣପତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସାମିତ ରହି ଯାଉଅଛି । ସଭ୍ୟତାର ବିକାଶ ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ ନିଜେ ଯେତିକି ସଭ୍ୟ ତଥା ଶିକ୍ଷିତ ବୋଲି ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରୁଛି, ସେତିକି ବି ପତନୀୟ ହୋଇ ଅଧୁରପାତ୍ର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛି । କମ୍ ଜଳସଂଖ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ଦେଶ ବା ବିକାଶଶୀଳ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କର ଜଙ୍ଗଲ ସୃଷ୍ଟି ବିଗରେ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ସହରାକରଣ ତଥା ଆଧୁନିକୀକରଣର ଗଢ଼ ଦିନକୁ ଦିନ କମିବାରେ ଲାଗିଛି । ପରିବେଶ ସଂରକ୍ଷଣ ବିଗରେ ସେ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷ ଯତ୍ନବାନ ହେଉଛନ୍ତି । ଆମ ଭାରତୀୟ ମାନବ ନିଜକୁ ସଭ୍ୟ ଶିକ୍ଷିତ ମାନବ ନାମେ ଦେଇ ଏବଂ

ଅତ୍ୟାଧୁନିକୀକରଣ ଦୃଢ଼ି ଦେଇ ଧୂ-ସମାପୀ ହେଉଛି । ପାଖାପାଖି ସଭ୍ୟତାର ବେଶଭୂଷା ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ ଆମ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଅନୁସରଣ ତଥା ଅନୁକରଣ କରୁଛନ୍ତି, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନଧାରଣ ଶୈଳୀ ଓ କୌଶଳ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅଣଦେଖା କରୁଛନ୍ତି । ବୃକ୍ଷ ସହ ପ୍ରାଣୀର କ୍ଷୀର ନୀର ସଂପର୍କ ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ବନ୍ୟତରକେ ଅନ୍ୟଟି ଭିନ୍ନିହୀନ ତଥା ପୁଲ୍ୟହୀନ ହୋଇ ପଡ଼ିବ । ଏଥିରେ କୌଣସି ଦ୍ୱିମତ ନାହିଁ । ଜାତ୍ୟତାର ତାଳେତାଳେ ପରିବେଶ ସହ ନିଜକୁ ଖାସ୍ତାଖାଳି ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଜୀବନରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ହେଲେ, ଅତୀତକୁ ମନୁଷ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ, ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସତର୍କତାର ସହ ଜଗିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ପରଖି ନିରୋଧି ଯିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଏହା ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜର ହାତରେ ଅଛି ।

ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ଆରଣ୍ୟ ସଭାପତି ସାରସ୍ୱତ ପରିଷଦ, ଜଗତସିଂହପୁର ମୋ - ୯୯୩୭୧୫୧୦୫୨

ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ପରିବେଶ ସଙ୍କଟ- ଏକ ଆହ୍ୱାନ

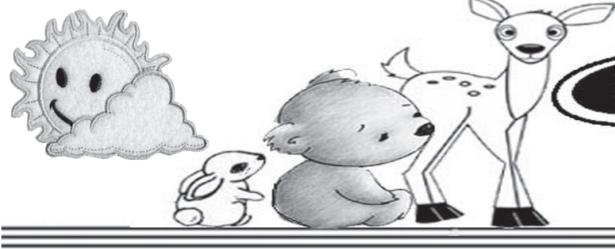
ସରିଗଲେ ଇସ୍ତାହାର ଇସ୍ତାହାର ବାଟରେ ଓ କାମ ହୁଏ ଗୋଟିଏ ବାଟରେ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ କହିଲେ ଇସ୍ତାହାର ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଏ ବଖା ହୁଡ଼ିଲେ ବରଷେ, ଲୋଡ଼ର ହୁଡ଼ିଲେ ପାଞ୍ଚ ବରଷ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ବିଶ୍ୱ ସମେତ ଆମଦେଶ ବହୁ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ ସଙ୍କଟ ଏକ ଗମ୍ଭୀର ସମସ୍ୟା ରୂପେ ଉଭା ହୋଇଛି । ଜୀବଜଗତ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଆହ୍ୱାନ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସବୁ ତାଜନୈତିକ ଦଳ ସେମାନଙ୍କ ଇସ୍ତାହାରରେ ଏହି ପୂଜ୍ଠି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଜରୁରୀ ମନେହୁଏ । ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସାରା ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ଏକ ବିପଦ ଭାବେ ଉଭା ହୋଇଛି । ଏହାର ପ୍ରଭାବରେ ଅନେକ ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି

ହେବ ବୋଲି ଆଶଙ୍କା କରାଯାଉଛି । ଏଥି ପାଇଁ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ ଜରୁରୀ ବୋଲି ପାଣିପାଗ ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ କହୁଛନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ତାପମାନ ବୃଦ୍ଧି ଓ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ ଯୋଗୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ୟା, ମରୁଡ଼ି, ସାମୁଦ୍ରିକ ଜୁଆର, ବାତ୍ୟା ଭଳି ସଙ୍କଟ ଆଡ଼କୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଠେଲି ହୋଇଯିବାର ଅନୁମାନ କରାଯାଉଛି । ଏସବୁ ଅଭାବଯାଉ ଘଟଣା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟବ୍ୟାଧି କାରଣ ହୋଇଛି । ବିଶ୍ୱ ତାପମାନବୃଦ୍ଧି ଏହାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଘଟଣା ହୋଇଛି । ଏକ ଆକଳନ ଅନୁସାରେ ଏହି ତାପମାନ ବୃଦ୍ଧିଯୋଗୁଁ ତାପମାତ୍ରାରେ ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ଯଥେଷ୍ଟ କାରଣ ରହିଛି । ଏକ ହିସାବ ଅନୁସାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ

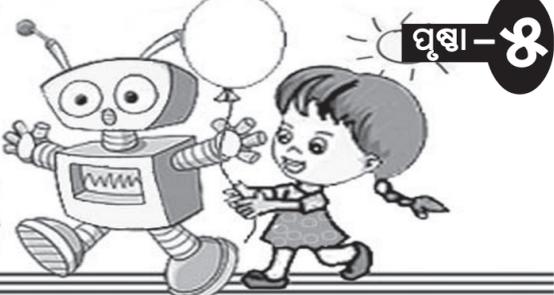
ନିକଟରେ ପୃଥିବୀର ୩୮-୪୦ ପ୍ରତିଶତ ଭୂଭାଗ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୂତଳରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଜଳବାୟୁ ଜୋନ୍‌ରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବ । ଏବଂ ଆଗକୁ ପୃଥିବୀର ଭୂଭାଗର ପ୍ରାୟ ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ଅଧିକ ଜଳବାୟୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରୁପାନ୍ତରିତ ହେବ । ଆକଳନରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ବିଶ୍ୱ ତାପମାନ ବୃଦ୍ଧିର ଉପକ୍ରମ ପୃଥିବୀର ଅଧିକ ଅଞ୍ଚଳକୁ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ପକାଇବ । ବିଶ୍ୱର ଅଧା ଜୋନ୍‌ରେ ଥିବା ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଗରମ ଜୋନ୍‌କୁ ଆସିବ । ସହିତ ଗରମ ଜୋନ୍ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକରେ ଅଧିକ ଗରମ ହେବା ଆଶଙ୍କା କରାଯାଉଛି । ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଏହି ପ୍ରଭାବ ଆମ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ପରିଲକ୍ଷିତ

ହେଉଛି । ଏକ ତଥ୍ୟ ମୁତାବକ ୧୮୯୧ରୁ ୧୯୦୦ ମସିହା ମଧ୍ୟରେ ୨୦ଟି ବାତ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦଶନ୍ଧିରେ ଏହି ବାତ୍ୟା ସଂଖ୍ୟା ୪ ଥିଲା । ୧୯୧୧ରୁ ୧୯୨୦ ମଧ୍ୟରେ ୧୨ଟି, ୧୯୪୧ରୁ ୧୯୫୦ ମଧ୍ୟରେ ୧୦ଟି ବାତ୍ୟା ସାମୁଦ୍ରିକ ଭୂତ୍ୟା ଓଡ଼ିଶା ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ୧୯୯୯ ମହାବାତ୍ୟା ପରେ ୧୦ ବର୍ଷ ଧରି ରାଜ୍ୟ ଆଦୌ ବାତ୍ୟା ସାମୁଦ୍ରିକ କରି ନଥିଲା । ଅପତ ଉପରେ ୨୦୨୦ ମଧ୍ୟରେ ୨୦ଟି ବାତ୍ୟା ସହ ୭ଟି ବାତ୍ୟା ଓଡ଼ିଶା ଉପକୂଳ ଦେଇ ଯାଇଛି । ନିକଟରେ 'ୟସ୍କୁ' ମିଶାଇଲେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ୪ ହେବ । ଆଉ ଏକ ରିପୋର୍ଟରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଭାରତବର୍ଷର ୯୬ଟି ଜିଲ୍ଲା ବାତ୍ୟା ପ୍ରବଣ । ଏବେ ଲଘୁତାପ

ଆସିଲେ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ବାତ୍ୟା ଓ ବନ୍ୟା ଭୟ ଲୋକକୁ ଘାଉଛି । ସତେ ଯେପରି ଲଘୁତାପ ଦେଖାଉଛି ବାତ୍ୟା ଓ ବନ୍ୟା ତର । ତାପମାନ ବୃଦ୍ଧି ଓ ଜଳବାୟୁରେ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସବେ ଆମ ପାଇଁ ଚିନ୍ତାର କାରଣ ହୋଇଛି । ବିଗତ ଦିନରେ ୨୦୧୬ ମଇ ୨୩ ତାରିଖରେ ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର କଟକ ସମେତ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍

କଳକଳା

ପୃଷ୍ଠା ପରବ ଅକ୍ଷି ତୃତୀୟା..

ବାମନେଶ୍ୱର ବେହେରା

ବୈଶାଖ ମାସେ ତପତ ମହା ସହି ହୁଏନି ଖରା ତାପ ନମାନି ଆସୁଛି ହସି ଅକ୍ଷି ତୃତୀୟା ପରା ପାଖିକୁ ପଡି କୃଷକ ଭାଇ ହସୁଛି ଖୁସି ମନେ ଅକ୍ଷି ତୃତୀୟା ପୃଷ୍ଠା ଚିତ୍ତରେ ପୂଜିବ କ୍ଷେତ ଧାନେ ପୂଜିବ କ୍ଷେତ ଧାନେ ଗାମୁଛା ସିଏ ଅଧାରେ ଭିଡି ଧାନ ଗଉଣି ଧରି କ୍ଷେତକୁ ଯାଇ ବୃକ୍ଷିବ ମଞ୍ଜି ମନେ ଶରଧା ଭରି ଆମ ରାଜକେ ଅକ୍ଷି ତୃତୀୟା

ବଡ଼ ପରବେ ଗଣା ସେଦିନ ଋଷ ଆରମ୍ଭ କଲେ ନହୁଏ କିଛି ଉଣା ଋଷଭାଲର ପୂଜା ବିଧିରେ ହସିବ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମାଆ ଗହୀର କ୍ଷେତେ ବରଷ ସାରା ଫସଲ ହେବ ଠିଆ ଭଲ ଅମଳ ମିଳିବ ଆଶେ ହସିବ ତାର ପ୍ରାଣ ଆସ ସଭିଏଁ କ୍ଷେତକୁ ଯାଇ ପୂଜିବା ହୋଇ ମେଳ ।

ଚେନ୍ଦୁଳିପଦା, ଜଗତସିଂହପୁର ମୋ-୭୩୫୫୨୩୪୩୪୩୫୫

ଛେଳି ଚରିଗଲା ସାତୋଟି ଗାଆଁ

ନଗେଶ୍ୱର ନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ

ରମ୍ୟ ମାରିଲା ' ପପୁ କହିଲା- 'ହେହା ! ତା'ମାନେ ବହୁତ ଲୋକସାନ ହୋଇ କୋଳିତକ କେ ବଦମ୍ୟା ମାଳତ ଝାମ୍ପି ନେଇଗଲା । ତା'ପରେ ପପୁ କହିଲା- 'ଆରେ ଭାଇ ! ଯେତେବେଳେ ପୁରା ହୋଇଥିବା କୌଣସି କାମ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ସାତୋଟି ଗାଁ ଛେଳି ଚରିଗଲା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଆଜି ତୁ ଗୋଟ ଗପ ଶୁଣ... ଆମ କାଳର କଥା ।

ରାଜା ଆଖଡ଼ା ପାଇଁ ଜଙ୍ଗଲ ଆଡ଼େ ମୁହାଁଇଲେ । ସେତେବେଳେ ରାଜା ମହାରାଜାମାନେ ଶିକାର କରୁଥିଲେ । ହେଲେ ସେ ରାଜାଙ୍କୁ ଶିକାର ମିଳିଲା ନାହିଁ । ସେ ଜଙ୍ଗଲରେ ବାଟବଣା ହୋଇଗଲେ । ସୈନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଖୋଜାଲୋତା କଲେ, ହେଲେ ଗିଳି ପକାଇଲା । ସେଇଦିନୁ କୁହାଯାଏ- କୋଉଠି ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଠାବ ପାରିବେ ସାତୋଟି ଗାଆଁ ଛେଳି ଚରିଗଲା ।

ପ୍ରଭାତ ଅତିରିକ୍ତ ଶାସନ ସଚିବ, ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଓଷା/ସଚିତ, ପୁରୁଣ-୪୫୭, ଲେନ୍ ନଂ-୯ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାଗର କେନାଲରୋଡ୍, ଭୁବନେଶ୍ୱର ମୋ-୯୪୩୩୩୩୩୩୩୩୩୩

ଟିପା ଖାତାର କି କରାମତି

ନୀଳମଣି ଝର

ପିଇଲି ଚିନା ଟିପା ଖାତାଟି ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ହେଲେ ଜାଣିବା କଥା ଥିଲେ ଭରି ଏକଥା ବୁଝିନେଲି

ଲେଖିଥିଲା ସେ ବୈଶାଖ ମାସ ଶୁକ୍ଳ ତୃତୀୟା ଦିନ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଶ୍ରୀରାମେ ହୁଅଇ ଚିନି ରଥ ନିର୍ମାଣ

'ଚନ୍ଦନ ଯାତ' ଆରମ୍ଭ ସିନା ହୁଅଇ ଏହି ଦିନୁ ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟା କୃଷି କର୍ମ ଆରମ୍ଭ ବୋଲି ଚିହ୍ନ

ହଳ ଲଙ୍ଗଳ ଅଖିପୁଠିକୁ ନେଇକି ଋଷୀ ଭାଇ କରଇ ମୁଠି ଅନୁକୂଳ ସେ କ୍ଷେତକୁ ତା'ର ଯାଇ

କିଏ 'କୃଷକ ଦିବସ' ଭାବେ ପାଳିତ ହୁଏ ପରା ଏ ଦିନ କେତେ ଶୁଭକର୍ମ ଯେ ସବୁଠି ହୁଏ କରା

ଟିପାଖାତାର କି କରାମତି ପାରିଲି ବୁଝି ଆଜି ପଢ଼ିବ ସିଏ ସେ ଖାତା ଥରେ ହେବରେ ସିଏ ରାଜି ।

ମଞ୍ଜୁ ମାନୋର, ଗୋଠପାଟଣା, ଭୁବନେଶ୍ୱର ମୋ:୯୫୮୩୩୩୩୩୩୩୩୩୩

ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟା

ଆଦ୍ୟାଶା ମହାପାତ୍ର

ବାମନାସେ ତେର ପରବ ପାଳନେ ଭଲକର ଅଛି ଖ୍ୟାତି ବଲଶାଖ ଶୁକ୍ଳ ତୃତୀୟାରେ ପଡ଼େ ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟା ତିଥି

ଏଇ ଶୁଭ ଲଗ୍ନେ ତିନି ଠାକୁରଙ୍କ ଆରମ୍ଭ ରଥ ନିର୍ମାଣ ବଳରାମ ଆଉ ରେବତୀ ବିବାହ ହୁଏ ଆଜ ଦିନ ଜାଣ

ଗଣେଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମହାଭାରତର ଲେଖା ଆରମ୍ଭିଲେ ବ୍ୟାସ ପୂର୍ଣ୍ଣସତ୍ୟଦେବ ଆଣି କୌଷ୍ଠ୍ୟ ପାଠକଙ୍କୁ ଦେଲେ ଅକ୍ଷୟ କଳସ

କନକ ରଖି ଯେ ଭୂମି କର୍ଷଣରୁ ହୋଇଥିଲେ ସାତା ପ୍ରାପ୍ତ ସବୁ କର୍ମଦେବ ରଖି ପର୍ଶୁରାମ ହୋଇଥିଲେ ଆଜି ଜାତ

ପୂଜିଣା ଧରଣୀ ଅକ୍ଷି ମୁଠି ବୁଣି ଋଷୀ ମନାସକ ଫଳ ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ଋଷ କାର୍ଯ୍ୟ ତା'ର କରଇ ସେ ଅନୁକୂଳ

ନିଦାଘ କଷଣ କରିବାକୁ ଦୂର ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗେ ଚନ୍ଦନ ଝସ ଯେ ଖେଳନ୍ତି ଚନ୍ଦନ ଯାତରେ ହରଷ କରିଣ ମନ

ପୂର୍ଣ୍ଣସତ୍ୟ ଗାଳା ଭଗାବତ ପୁଣି ଗଙ୍ଗା ମାତା ପୂଜା କରି ଅଭିଶାପ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ବଂଶ ଧରାକୁ ଆଣିଲେ କରି

ମାମୁଁ ଘର ସୁଖ କୋଉଠି ନାହିଁ

ସୁରମା ମିଶ୍ର

ନାଉରିଆ ଭାଇ ଆରେ ଆ ପାରି କରି ଦେଇ ଯାରେ ଯା ନଇ ଆର ପାରି ମୋ ମାମୁଁ ଘର ବାଧୁକି ପଢ଼ିଛି ଆଜଗା ମୋର

ମନଟା ମୋର ମୋତେ ବୁଝୁନି ଆଜକି ଚିକେ ଦେଖି ପାରୁନି କେତେ ଭଲ ପାଏ ଆଜକୁ ମୁହିଁ ତା ସ୍ନେହଟି ଭୁଲି ପାରୁ ତ ନାହିଁ

ସକାଳୁ ମାଲପା ଲଗାଇ ଦେଇ ଘଷା ଘଷି କରି ଦିଏ ଗାଧୋଇ କଂପାଏ ପଖାଳ ହାଣ୍ଡିରୁ ଆଣି ପାଗ ପାଣି କରେ ମୋ ମନ ଜାଣି

ଗୁଣ୍ଡା ଗୁଣ୍ଡା କରି ଦିଏ ଖୁଆଇ ସେ ପଖାଳ ସ୍ୱାଦ ଭୁଲି ନୁହଇ ଖରା ଛୁଟି ଏବେ ହୋଇଛି ମୋର ଯିବିରେ ଯିବି ମୁଁ ମୋ ମାମୁଁ ଘର

ଗାଁ ଆସ ତୋଟା ବଣ ଝରଣା ମନେ ପଢ଼ି ଗଲେ ହୁଏ ମୁଁ ବଣା ବାଟି ଖେଳ ଆଉ ଦ୍ୱାବର ପୁଆ ଏ ଭୁଲଟି ମୋତେ କରେ ବାଜଆ

ତା ସାଙ୍ଗରେ ଥାଏ ଶୁଖୁଆ ଭଜା ଖାଇବାକୁ ଲାଗେ ବହୁତ ମଜା ସହରେ ଏ ଖାଦ୍ୟ ସାତ ସପନ କେବେ ମୋର ଆଖା ନୁହେଁ ପୁରଣ

ମାମୁଁ ଘର ଗାଁ ପାଟ ପୋଖରୀ କାଟ କେନ୍ଦୁ ପାଣି ରହିଛି ଭରି ସେ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ି ଦେଲେ ଗାଧୋଇ ବହୁତ ଆରାମ ମୋତେ ଲାଗଇ

ଖେଳୁ ଖେଳୁ ସଂକଳା ଯାଏ ଗତି ମାମୁଁ ଆସି କାନ ଦିଅନ୍ତି ମୋଡ଼ି ମାଲି ବାଡ଼ିଥାନ୍ତି ତବତ ଭାତ କୋଳଥ ଚାଲିବ ସ୍ୱାଦ ବହୁତ

ସେଥିପାଇଁ ମାମୁଁ ଘରକୁ ମୁହିଁ ବାହାନା ଦେଖାଇ ଆସଇ ଧାଇଁ ମାମୁଁ ଘର ସୁଖ କୋଉଠି ନାହିଁ ଯେତେ ଖୋଜିଲେ ବି ପାଇବି କାହିଁ ।

ବିଏଲ-୩୯, ବିଏସଏସ ନଗର ଭୁବନେଶ୍ୱର ମୋ- ୯୮୫୩୩୩୩୩୩୩୩୩

ଖରାଦିନ ଓ ଜଳଛତ୍ର

କାର୍ଜନ ସାହୁ

ମୋର ଉଠାଇବି ବରଷା ହେଉନି ଦିନୁ ଦିନ ଖରା ବଡ଼େ ଜଳଛତ୍ର ଏକ ଖୋଲା ଯାଇ ଅଛି ସୁଲ ପାଟେରା କଡ଼େ

ବାଟେ ଯିବା ଲୋକ ଠିଆ ହୋଇ ଚିକେ ଖୁସିରେ ପିଅନ୍ତି ପାଣି କହନ୍ତି ତମେରେ ଭଲ କାମ କର ପାଣି ଦିଅ ମନ ଜାଣି

ତାହାରି କଡ଼କୁ ଗରିବ ପିଲାଟେ ବସି ଅଛି ତୁନି ହୋଇ ପିଇବା ପାଇଁ ତା ହାତ ବଢ଼ାଉଛି କାହାରି ବି ବୁଝି ନାହିଁ

ସୁଲ ଛୁଟି ହେଲା ମାମା ଯାଉଥିଲା ଜଳଛତ୍ର କଡ଼ ଦେଇ

ମିଶ୍ର କଲ୍ୟାଣୀ, ଶାଳପଡ଼ା, କେନ୍ଦୁଝର ଦୂରଭାଷ- ୯୪୩୩୩୩୩୩୩୩୩୩

ଜମାରୁ ଖରାକୁ ଯାଆନା

ପ୍ରଦୀପ୍ତ କୁମାର ଦାସ

କାଲି ଖରାବେଳେ ଲେମ୍ବୁ ସରବତ ପେଇବା ଲୋକଙ୍କୁ କରିଳି - ଲମ୍ବା ଦେଖିବାଲା ଗିଲାସକୁ ତମେ ଭଲଭାବେ ଥିବ ଧରିଲି, ଫେରିବା ବେଳକୁ କେଜେ ମାଆ ପାଇଁ ତରଭୁଜ ନେବା କିଣିଲି - କହିବ ହସିବି ଦେଖା ଜେଜେ ନାତି ଆସିଗଲେ ଗଡ଼ ଜିଣିଲି, ତା କଥା ଶୁଣିଲି ବାପା ବୋଉ ମୋର ମୁଗୁଳି ମୁଗୁଳି ହସିବେ - ସାରା ପରିବାର କୁଲର ଖୋଲିକି ଖାଇବା ପାଖରେ ବସିବେ, ଖରାଦିନେ ଚିକେ ଜରିକି ଚଳିଲେ ପାଖ ମାଡ଼ିବନି ବିପଦ - ତମ ମାନକୁ ମୁଁ ଭଲପାଏ ବୋଲି ଲେଖିବେଲି ଆଜି ବି'ପଦ ।

କଣ୍ଠାବଣିଆ, ଛତ୍ରପଡ଼ା, ପ୍ରାଚିପୁର, ଯାଜପୁର ମୋ- ୭୨୦୫୯୮୨୪୮୫

ଆସି ଗ୍ରୀଷମ ଚତାଏ ଧରା

ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ସାହୁ

ଆସି ଗ୍ରୀଷମ ଚତାଏ ଧରା ନିଆଁ ବରଷେ ଦିନର ଖରା ଦେହରେ ଲାଗେ ଚିଆଁ, କୁହୁତ ପିଲେ କାମ ନଥିଲେ କୁଆଡ଼େ ଯିବା କିଆଁ ? ।୧।

ପଦାକୁ ଯେବେ ହେବା ବାହାର ନିୟମ ମାନି ଅଂଶୁଘାତର ସକାଳ ଆମେ ହେବା, ଗାମୁଛା ଛତା ପାଣି ବୋତଲ ସାଥରେ ଆମେ ନେବା । ।୨।

ପାଦରେ କୋଟା ଆମେ ପିନ୍ଧିବା ଧଳା ଗାମୁଛା ମୁଣ୍ଡେ ବାନ୍ଧିବା ହାତରେ ଛତା ଧରି, ପଦାକୁ ଗଲେ ତର ନଥିବ ଫେରିବା କାମ ସାରି । ।୩।

ଜଳ ଛତର ବାଟରେ ଦେଖି ସେଠାରେ ଚିକେ ଯିବା ଅଟକି

ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ, ନାହାଳା ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ନାହାଳା, କଟକ-୭୫୪୨୦୭ ମୋବାଇଲ-୭୭୦୯୦୪୪୩୮୩

ବିଷଣା

ଗୋପୀନାଥ ଦାଶ

ବାହାର ଝଂଜି, ଭିତର ଗରମ ଗମ ଗମ ଝାଲ, ବିରକ୍ତି ଖୁସି ଥିଲା, ଉପକାରଥିଲା ତାଟି ବସୁଆ କୁକୁର ଭଲି, ଉପସ୍ଥିତି କାହିଁର କରୁଥିଲା ଗ୍ରୀଷ୍ମ ବିକୂଳି କାନ୍ଦୁ କୁଲାର, ଏସି, ପଖା ସବୁ ବୁଝି ଦିଆ, ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉପକରଣ ସବୁ ଫେଲ୍ ସେଇ ପ୍ରକୃତି ହିଁ ଆଶ୍ରୟ ବାଉଁଶ ପାଟିଆ, ଖାଡ଼ି, ନଳାରେ ଗଢ଼ା ପ୍ରାକୃତିକ ବସୁ ବିଷଣା ଚଟାଣ ମସିଣାରେ ପୁରା ପରିବାର ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଷଣା ଏକ ପ୍ରଭୃତ ବହୁଥିଲା ଧାର ଶାତଳ ସମୀନ ଘର୍ମାଳ ଶରୀରକୁ ବିଷଣା ପବନ ଅମୃତ ନା ଥିଲା ଘର ଘର ଶବ୍ଦ ଥିବା ବିକୂଳିର ମୋହ ମନେ ପଡ଼ୁଥିଲା ପ୍ରବନ୍ଧ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ପ୍ରବାହରେ ରାଷ୍ଟ୍ର କଥାରେ ବସିଥିବା ବୁଢ଼ା ବିକୂ ପାଇଁ କେଇ ଖଣ୍ଡ ବିଷଣା ।

ବରପାଳିପଡ଼ା, ବଲାଙ୍ଗିର ମୋ-୭୩୭୧୮୦୫୦୭୦

ଗଛଟି ଥିଲେ

ଆରମ୍ଭ୍ୟ କ୍ଷିତାଣ କେନା

ଗଛଟି ଥିଲେ ଖରା ଦିନରେ ପଥକ ପାଏ ଛାଇ ଅଜ୍ଞାନକାମୁ ହାର କମାଏ ଅନୁଜାନ ସେ ଦେଇ ଗଛଟି ଥିଲେ ହୁଏ ବରଷା ମରୁଡ଼ି ହଟେ ପରା ତାହାରି ପାଇଁ ପାଉରେ ଖାଦ୍ୟ ଆମେରେ ବର୍ଷ ସାରା ଗଛଟି ଥିଲେ ତାହାଠି ଯାଇ ଗଢ଼ଇ ବସା ପକ୍ଷୀ

ଗଛଠି ପୁଣି ଆହାରେ ମଧୁ ସରାଗେ ମଧୁମଞ୍ଜା ଗଛଟି ଥିଲେ ସୁଲସୁଲିଆ ବାଆ ବହଇ ପରା ମିଳଇ ଶାନ୍ତି ଶରୀର କ୍ୱାନ୍ତି ଦୂର କରଇ ପୁରା ଗଛଟି ଥିଲେ ଝଡ଼ା ପତର ମିଳେ ରୋଷେଇ ପାଇଁ ସବୁଜ ଦିଶେ ଜଗତ ହସେ ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ମହା

ଗଛଟି ଥିଲେ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ଖରା ଏତେ ବାଧୁକା ନାହିଁ ଗଛଟି ସାଙ୍ଗ, ଭାଇ ଓ ବନ୍ଧୁ ଗଛକୁ ହାଣ ନାହିଁ ।

କଣ୍ଠାବଣିଆ, ଧର୍ମଶାଳା, ଯାଜପୁର ମୋ-୭୮୭୩୫୫୦୦୨୭

